

Bahri Karaçöl

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.4.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah pendik

ah pendik senin bir parçan olmak isterdim
sabahın ilk ışığında ezanın sesi ile uyanıp
güneş ışığının denize selam verişini
seyre dalmak isterdim herkesin uyuduğu vakit

ah pendik sahilinde kollarını açmanı isteredim
bir ananın kollarını evladına açması misali
sarmanı isterdim beni,ve içime çeksem
sana duyduğum o özlemi derin,derin

ah pendik özlem duyduğum aşkı anlatırsın sen bana
seni gördüğüm vakit bir hançer iner kalbime
eski anılar canlanır yeniden
gözümde akan iki damla yaş ile

ah pendik ben seni herşeye rağmen sevdim
sen ise hep sırt çevirdin bana
kabullenmedin beni,sevdiremedim sana kendimi
açamadım sana kalbimin derinliklerini

ah pendik nerden tanıdım insanı beyhude eden güzelliğini
niye kurban olarak seçtin bu aciz kulu
ızdırabımmı olmaya geldin şu koca yalan dünyda
ah pendik bir acı yara olarak kalıcaksın hatıralarımda

Bahri Karaçöl

Aşkına sesleniyorum

hayatımda kısa bir anı olarak kaldın be güzelim
kısa ama yarası çok derin bir anı
seni ne zaman silebilir gönlümden nede tabip

kendimi mühebbet yemiş mahkum gibi his ediyorum
suçu sevmek cezası mühebet
kurulmuş aşk terazisi,sevda kırdı kalemi
bedeni serbest gönkü hapis

senden sonra çok uğraştım hayattan yeniden zevk almayı
olmadı birtürlü silemedim,belkide silmek istemedim
hayatıma sevgiyi suan bir meeekmisin
yoksa kötü kabusumun senaristimi,bilmem
ama yaşanması güzel bir anı kaldın kalbimde

sen kimbilir unutmuşundur beni
belkide gördüğün vakit simam bile yabancı gelir
ama olsun unutmuşsanda,yabancı bile gesem
herşeye değer senin aşkın

evet herşeye değer senin güzelim aşkın
derin bir yarada olsan,bana zararda versen
gördüğünde tanımasanda,yabancı bile gelse simam
ebediyen gönlüm mahkum mahküm bile kalsa,olsun
sen sevmeye değersin güzelim
[beni anlamayan tek insan askım....s...]

Bahri Karaçöl

İstanbulda Yaşıyorum İstanbulluyum

İstanbulda yaşıyorum istanbulluyum
Her yanı ile gizemli istanbul
bir yandan sahilleriyle huzur verirken
bir yandan varoşlara bakan istanbul

istanbulda yaşıyorum istanbulluyum
huzur verir istanbulda dolaşmak
şevkatlidir kadıköy,kartalda dolaşmak
bir başka güzel pendik sahilinde demli bir çay

bazı sokakları mekkeyi münevvereye benzer
dolaşırken cübbeli beyler çarşafly hatunlar
bir tatlı telaş kaplar yüreğimi
acaba resülullah manen hangi evde diye

bir yanda intifadayı andıran görüntüler olur istanbulda
kadın çoluk çocuk ellerinde taşlar,umutsuzluk gözyaşları
oy için peşkeş çekilen topraklarda,yeşeren umutlara
simsıkı sarılırlar bırakmayacakmışcasına

bir yandan ayrılık rüzgarları estiren fitne tohumları
yeşermeye başlar kadıköy meydanlarında
kıyametin koptuğu andır sanki o an
polisle halk karşı karşıya

bir yanda tezatlarla doludur istanbul
ashabın bulunduğu sokaklarda birhane manzaraları
uzayıp giden gökdelenlerin heybetli duruşları
virane olmuş gece konu sokakları,her yanı çamurlu

istanbul şevkatlidir bir ana kucağı gibi
herkezin sırt çevirdiği sokak çocuklarına
kaldırımlarını açar,gecenin karanlığında
ve ninniler söyler onlara,belkide son uykuları

bir medeniyetin çöküşü,yeni bir tarihin başlangıcı
fatih sultan gelir hemen aklıma
karada yürütülen gemiler,duruşuyla korkutan surlar
ama bir müjde vardı bu niyetin sonunda

istanbulda yaşıyorum istanbulluyum
dünyada insanları mest eden güzelliği
ehemmiyet vermediğimiz güzel mekanları
vefasız bu şehre ey fatihin torunları

istanbulda yaşıyorum istanbulluyum
ve korkular kaplıyor yüreğimi geleceğe ait
eger sahip çıkılmasa bu emanet şehire

ebediyen susacak korkarım.istanbulu öven şairler

Bahri Karaçöl

Resulullah ağlıyor

resulullah ağlıyor
ümmeť görmüyor
kızıla bürünmüş gökyüzünde
kapkara bulutlar ağlıyor

göz yaşlarına sema eşlik ediyor
ay eşlik ediyor
kuşlar böcekler mahlukatı alem
toprak bile beraber ağlıyor

resulullah ağlıyor ümmeť görmüyor
yetimlerine ağlıyor. oda yetimdi ya
bu acıyı iyi biliyor
ama ümmeť haylen uyuyor

resulullah ağlıyor,ümmeť görmüyor
geçenistana,filistine,afkanistan
namusu kirletilmiş,ıraktaki bacıların
arşı ağlatan feryadına
dünyadaki tüm malzum müslümanlara ağlıyor
ama ümmeťi uyuyor

resulullah ağlıyor,hıçkırıkları kulaklarımda
yetim kalmış ümmeťine ağlıyor
hani nasihat etmiştiya müminlere,dünyanın bir ucunda müslümanın parmağına diken
batsa,benim kalbim sizler diye

resulullah ağlıyor ümmeť uyuyor
dünya hiç bu kadar nalet etmemiști müslümanlara
melekler eşlik etmiyor,sanki yaptığımız dualara
toprak bile küsmüş sanki mahsul vermiyor
eskisi gibi tüm dünyaya

resulullah ağlıyor ümmeť görmüyor
malzum müslüman kanları
bakın ulan artık dünyayı kızıla bürümüş
ama ümmeť haylen uyuyor

resullah ağlıyor.yanındaadaletin babası ömer ağlıyor
ebubekir siddik ağlıyor.h,z osman ağlıyor,
allahın aslanı ali ağlıyor,ashabı kiram ağlıyor
ama ümmeť haylen uyuyor

resulullah ağlıyor
dünyadaki yetimlerine ağlıyor
göz yaşları sanki sel olmuş
dünyayı sular basıyor.
ama ümmeť haylen uyuyor

resulullah ağlıyor
ümmeťe sitem ettiğini söylüyor
sitemi allaha varıyor

akşamlar birazdaha zalim sanki
yıldızlar eskisi gibi parlamıyor
uyanmayan ümmet bizleri
kimbilir ne gazaplar bekliyor

Bahri Karaçöl

Sen benim 23 yaşımsın

sen benim 23 yaşımsın
ilk isyanımsı hayatıma
yaşamın artık son bulmasını istediğim
en kötü anılarımsın olduğu zamanım

ilkez sende tanıdım
sevgisizliğin vurdu duymazlığın bedelini
bir şişede ararhalde beyhude
sitemle yaşama baktığım anım

sen benim 23 yaşımsın
kendi içimde benliğimle savaşım
bilmediğim bir dünya içinde
mutlu bir zaman arayışım

sen benim 23 yaşımsın
çok istediğim sıcak bir elin
başımı okşaması çocuklar gibi
ve sevgi sözcükleri söylenmesi
lugattan seçilmişcesine

sen benim 23 yaşımsın
soruların soru doğurduğu anım
göz yaşlarımı silecek biri olurmu diye
yatakta sabahlaradek gizli ağlayışlarım

sen benim 23 yaşımsın
dünyadakilerin nefretle baktığı halim
ölmek yada yaşamamanın
etraftakiler için anlam taşımadığı anım

ilk korkumsun hayata dair
yaşamaya mahkum ölü gibi bedenim
niye yaşadığıma anlam aramak için
kendimle çok savaştığım anım

sen benim 23 yaşımsın
son bulan baharım
yıkılan umutlarım
ve anlam taşımayan hayatım

oysa ne umutlar taşırdm
güzel bir iş iyi bir eş
sarılmak hayat dostuma ebediyen
onu hiç bırakmayacakmışcasına

sen benim 23 yaşımsın
hayatımın hep alabora oluşu
ummanda yalnızlığın türküsünü
yanlız söylediğim anım

Bahri Karaçöl

Sen hiç aşık oldunmu arkadaş

sen hiç aşık oldunmu arkadaş
tarif edebilirmisin nasıl birşey bu
alıkoyarmı insanı dünya hallerinden
yaşarken öldürürmü

sen hiç aşık oldunmu arkadaş
baktığın her resim ona ait
gittiğin her yerde gölgesi
bütün kokular onu andırır

sen hiç aşık oldunmu arkadaş
seni yaşamaya bağlayan neden
tuttuğun tek bir dal, bir yaşam
ölümle yaşam arasındaki çizgi

sen hiç aşık oldunmu arkadaş
kuş gibi hafif hisettinmi kendini
bulutların üzerinde gezer gibi
gezdinmi diyar, diyar

sen hiç aşık oldunmu arkadaş
sevdiğin yanındayken itiraftan korkan
ya bırakırsa diye içinde isyanı yaşayan
ve kalbinde bir ızdırap yaşadınmi arkadaş

Bahri Karaçöl

Şubat ayının soğuk akşamları

şubat ayının soğuk akşamları
sanki güneş küsmüş dünyaya
ağaçlar ypraklarından haber bekler
yetim kalmış kocaman parklar

şubt ayının soğuk akşamları
kalbimde hep onun sevdası
doğada sanki benle yas tutuyor
beni bırakıp gitmek istediğinden beri

şubat ayının soğuk akşamları
eski maziler canlandı yeniden
her şey ölüme mahkum olmuşken
bir güneş içimi ısıttı yeniden

şubat ayının soğuk akşamları
hoş geldin sevgilim yeniden
hayalinde olsa ziyaretin güzel
birdaha bırakıp gitme yeniden

şubat ayının soğuk akşamları
masanın üstünde soğuyan kahvem
üşüyen elim titreyen kalemim
ve kalbimde senin sevgin

şubat ayının soğuk akşamları
hayalde olsan yanımda sen
bilmiyoru daha ne kadar dayanır
sensizliğe bu beden

Bahri Karaçöl

Unutmak

seni unutacađım
bu benim için zor olsada
hasret dolu olsamda
birgün belki gelirsin diye
beklesemde her anını
seninle yaşasamda
seni beni unuttuđun gibi
bende seni unutacađım
[el cevap]

zor oluyor unutmak hasas kalbe
inan zorbe güzelim
kalbimi yerinden söküp yaşayacağımı bilsem
hiç çekinmem sokarım hançeri kalbime
ve son verirdim acılarıma ebediyen

ama oda zor be güzelim yaşamaya bağlayan neden
hayalimdede olsan yanımdayken uzaktada olsan
teselli oluyorv bazen sevmek
bendeki kalp narin bir elmas gibi
oynatmak gelmiyor belkide yerinden

sevmek unutmanın en kolay yolu
inan güzelim yeniden sevmek
ama oda olmuyor be güzelim
koyabilirmi kalbim seinin yerine
koyabilirmi başka bir aşk yeniden

Bahri Karaçöl